

Z toho, že je vyhrazeno volnému uvážení školských úřadů, určití stanovíště školní budovy a že těmto úřadům jest případně dle okolností také zůstaveno naříditi změnu tohoto stanovíště, neplyne nic pro opačný názor žal. úřadu, když přece při stanovení výměry místního přídavku nejde o toto právo školních úřadů, nýbrž jediné a výhradně o to, která obec je sídlem školy v době pro výměru tu rozhodné.

Pro otázku třídy místního přídavku st-lů neplynulo by však dále nic ani ze šetření u jiných úřadů a to ani, kdyby skutečně výsledek šetření toho byl takový, za jaký jej žal. úřad má, poněvadž pro otázku na sporu jsoucí je rozhodno jediné zákonné ustanovení, nikoli však, jak se jiné úřady ke svým zaměstnancům v podobné otázce zachovávají.

Že konečně je za uvedeného zákonného stavu zcela nerozhodna i okolnost, je-li škola, o níž jde, přikázána k tomu nebo onomu ošv-u, nebo dokonce okolnost, komu patří vlastnictví školy, netřeba vůbec dovozovati.

Z toho všeho vyplývá, že je nař. rozhodnutí založeno na nesprávném právním názoru.

Č. 6788.

Samospráva obecní. — Administrativní řízení:
Z opatření politického úřadu, kterým bylo podle § 102 obec. zřiz. česk. sistováno usnesení obecního zastupitelstva, může se — i za platnosti novely č. 76/1919 — odvolati toliko obecní zastupitelstvo, nikoli obecní rada ani starosta.

(Nález ze dne 12. října 1927 č. 20.627).

Prejudikatura: Boh. 2218/23, 4369/25 adm. a j.

Věc: Obec H. proti ministerstvu vnitra stran odmítnutí rekursu.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Výměrem z 22. února 1926 sistovala osp v ... na základě § 102 česk. obec. zřiz. usnesení obecního zastupitelstva v H. z 9. října 1925, jímž sbor tento vznesl protest proti zrušování škol. Rekurs podaný proti výměru tomu obcí na základě usnesení obecní rady odmítla zsp v Praze rozhodnutím ze 17. března 1926, ježto podle § 102 česk. obec. zřiz. odvolání podati může toliko obecní zastupitelstvo na základě svého usnesení, učiněného během 14denní odvolací lhůty, nikoliv obecní rada. Dalšímu rekursu min. vnitra nař. rozhodnutím nevyhovělo z důvodů II. stolice, poukazujíc na český text § 102 obec. zřiz., jenž odvolací právo dává toliko obecnímu výboru (zastupitelstvu).

Stížnost podanou do tohoto rozhodnutí neuznal nss důvodnou.

Nss dovodil již v nál. Boh. 2218/23 adm., 4369/25 adm. a j. z českého textu § 102 česk. obec. zřiz., že z opatření politického úřadu, kterým na základě cit. předpisu sistováno bylo usnesení obecního zastupitelstva, jediné zastupitelstvo samo je legitimováno se odvolati. Nss i v daném případě trvá na tomto právním názoru.

Ježto usnésti se o podání rekursu do sistačního výměru politického úřadu jest §em 102 obec. zřiz. výslovně vyhrazeno obecnímu zastupitelstvu, nepřichází podle § 7 zák. č. 76/1919 k platnosti ani kompetence

obecní rady v tomto ustanovení normovaná, ani kompetence obecního starosty, která zahrnuje pouze záležitosti jemu zákonem přikázané nebo usnesením obecního zastupitelstva v mezích zákona naň vznesené. Kompetenci obecního starosty nelze vyvozovati ani z § 55 obec. zřiz., který upravuje toliko otázku, jakým způsobem vůle obce příslušným orgánem utvořená se manifestuje na venek, ani z § 66 obec. zřiz., jenž normuje odpovědnost starosty z jeho úředního jednání, nikoli jeho kompetenci, ani posléze z ustanovení § 8 odst. 3 ob. fin. nov., který se vztahuje toliko na vydávané poukazy, nikoli také na záležitosti jiné. Rovněž nelze pro stanovisko stížnosti nic vyvozovati z ustanovení § 4 zák. č. 76/1919, který stanoví toliko, že schůze zastupitelstva musí se konati alespoň jednou za dva měsíce, nevylučuje však, aby obecní zastupitelstvo svoláno bylo ke schůzi i během tohoto dvouměsíčního období, je-li toho z jakéhokoliv důvodu zapotřebí.

Pokud se týče poslední námitky stížní, jest ovšem připustiti, že by obecní zastupitelstvo, činíc určité usnesení, mohlo již předem obecního starostu zmocniti, aby pro případ jeho sistance jménem obce podal odvolání. V daném případě však podle obsahu spisů usnesení z 9. října 1925 takovéto zmocnění neobsahovalo, a mohl tedy rekurs účinně podán býti jenom na základě nového, k podání rekursu směřujícího usnesení obecního zastupitelstva, učiněného v rekursní lhůtě.

Č. 6789.

S a m o s p r á v a o b e c n í: Rekursní instance samosprávná může k rekursu legitimované strany zrušiti usnesení obecního zastupitelstva o prodeji obecního pozemku z toho důvodu, že z usnesení není přesně patrné, který pozemek a za kterou cenu má býti zcizen.

(Nález ze dne 12. října 1927 č. 20.628.)

V ě c: Emanuel K. v H. proti zemskému správnímu výboru v Praze stran odprodeje obecního pozemku.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: V prosinci 1924 podal st-1 na obecní úřad v H. žádost, aby mu »bylo odprodáno obecní místo vedle jeho domu v celé výměře as 5 arů aneb jeho část ve výměře asi 3 ary,« Ve schůzi obecního zastupitelstva dne 5. června 1925 »projednána žádost p. Em. K. o odprodej stavebního místa vedle jeho domu parc. 88/3. Schváleno 5 hlasy . . . Vysloveny důvody pro odprodej, že místo samé leží ladem již dlouhou dobu 22 let bez užitku a slouží jen pro kočovné komedianty, kolo-toče atd., na myšlenou stavbu obecního domu že se nehodí pro nedostatečný rozměr, dále že pro žadatele nejlépe se hodí, aby své budovy mohl rozšířiti, a tudíž odprodej s tou podmínkou, že vystaví na místě žádaném slušnou budovu obydelní.«

Proti usnesení tomu podány ze tří stran rekursy, v nichž v podstatě namítáno, že pozemek měl býti zachován pro stavbu obecního domu, který jedině zde vhodně může býti umístěn. Osk rozhodnutím z 23. července 1925 zrušila nař. usnesení pro vady formální a podotkla dále: »Avšak usnesení . . . o prodeji č. kat. 88/3 jest též nejasné a neúplné; praví, že prodává se č. kat. 88/3 ve výměře asi 7 a, kdežto jde dle